Primus Inter Pares

On Martie 20, 2016

Menține condițiile de producere a unei gândiri referențiale, finisând capacitatea de a transforma munca creatoare într-un angajament de consolidare a experienței de însușire a culturii de seamă.

Eisenstein interzicea studenților să-l oprească pe coridor cu întrebări puse între patru ochi: „toate problemele le voi rezolva cu participarea tuturor". Lecțiile sale erau niște discuții aprinse, lansa întrebări, studenții toți răspundeau, discutau, se disputau diferite soluții, până când profesorul conchidea. Gălăgia discuției se liniștea atunci. Studenții mai făcuseră un pas în a învăța să gândească creator.

În expunerea să programatică, Eisenstein spusese limpede: Profesorul nu este altceva decât *primus inter pares* – primul între egali. Colectivul, și mai târziu fiecare membru al său individual, își croiește drumul propriu prin greutățile și chinurile muncii creatoare, prin întregul proces al formației creatoare, de la prima slabă licărire a temei, până la hotărârea dacă nasturii de pe haina de piele a ultimului figurant sunt potriviți pentru scopurile filmării.

El cerea o maximă precizare în gândirea studenților: *"Nu spune cred. Până nu știi, nici nu vreau să te aud." Cerea studenților să devină, înainte de toate, oameni de cultură. Să gândească cu propria lor minte. Lecțiile sale erau fascinante.*

Leadership: Optezi pentru linia neîntreruptă a unei solicitudini realizate într-un context de tipul „Nu spune cred, arată mai întâi că știi" ?

Condițiile de producere a unei gândiri referențiale, finisând capacitatea de a transforma munca creatoare într-o datorie morală pe termen lung, într-un angajament de consolidare a experienței de însușire a culturii de seamă, se referă și la diferențierea mijloacelor active și practice, produse printr-un anumit tip de reacție. Este vorba de acea reacție la fascinația pe care o exercită un impact psihologic puternic ce creează un context de tipul *„Nu spune cred, arată mai întâi că știi."*

Cultura cea mai de seamă este rezultatul muncii creatoare, o obișnuință a minții de a-și croi drumul propriu prin greutățile și chinurile vieții de artist, plină de schimbări și durere, este o inițiativă de genul "gândește singur înainte să consulți pe alții" expusă unei evaluări de impact care însoțește orice măsurare a performanței.

Leadershipul este interesul pe care îl obții din partea celorlalți oameni spre realizarea unor performanțe bine integrate într-o viziune (estetică) și într-o atitudine de recunoștință față de grija cu care reușești să sugerezi un nou stil de abordare a idealurilor de cultură prin integrarea cunoașterii individuale în activitățile de creație. Leadershipul prelucrează aspirația inițiatului într-un domeniu spre unirea cu o formă de cunoaștere erudită, spre obținerea unei expansiuni a mecanismelor de producere a artei și culturii.

Artistul cel mai solicitat este o lecție de deschidere către tot ce este nou în plan cultural, prin atragerea cât mai largă a interesului celorlalți practicanți de artă spre elaborarea unor modele de modernizare a stilului de concepere a unei "Opere Totale".

Primul pas făcut în a învăța să gândești creator, datorită capacității de aflux al informației în conștiință, în spirit, dar mai ales în mentalitatea valorizatoare, prin extinderea tendinței către

unitatea dintre idee și idealul stilistic, de obicei se asociază și cu năzuința de a desăvârși un proiect comun, un concept personalizat sau un proces care te responsabilizează.

Acest pas se situează întotdeauna pe regiunile proeminente ale sferei identitare, în special acea parte din tine care îți amintește că ești important când gândești primordial cu propria ta minte, iar ce faci tu contează în primul rând pentru tine. Oameni de cultură gândesc cu propria lor minte. O operă totală este un produs al propriei minți, al minților libere, nu o marionetă a minților celorlalți.

Iar cea de-a doua caracteristică a acestui prim, dar important pas, este că, în deosebire de amprenta pe care experiența de a gândi singur o lăsă între aspirație și motivare, rămâne apreciabilă acea latură artistică prezentă în tine ce te determină să vezi lucrurile din perspectiva raportării la un model absolut de logică și inventivitate.

Orice măsurare a performanței ar trebui să evidențieze căutarea reperelor de sustenabilitate în originalitatea realizării actului de creație și satisfacția construirii unei atmosfere educative a culturii în spiritul unei profunde comuniuni artistice.

Primus Inter Pares este omul care rezolvă problemele cu participarea tuturor, dar având puncte de vedere mai bune decât ceilalți și o cultură mult mai largă.

În leadership, greutățile și chinurile muncii creatoare au caracteristic accesibilitatea producerii considerentului că trebuie să fii „primul între egali”. Deducând de aici faptul că este nevoie de o anumită continuitate în asimilarea acelor cunoștințe care condiționează capacitatea de a înțelege și folosi corect informațiile pe care le recepționezi de la alții și le amplifici de la tine.

* Notă: Ion Barna - *Eisenstein* , Editura Tineretului, 1966.

Source: https://neculaifantanaru.com/primus-inter-pares.html